సాధారణ కాలం – 15వ ఆదివారం

యెషయా 55:10–11; రోమా 8:18–23; మత్తయి 13:1–23

ప్రారంభ పలుకులు

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, ఒక మహిళ ఒక సాదాసీదా కానీ హృదయాన్ని తాకే కథ చెప్పింది. ఆమె నగరంలో ఒక చిన్న తోటపని కోర్సుకు చేరింది. మొదటి తరగతి ముగిసినప్పుడు, ప్రతి పాల్గొనేవారికి ఒక చిన్న విత్తనాల ప్యాకెట్ ఇచ్చారు—ఏమాత్రం ప్రత్యేకమైనవి కాదు, సాధారణ అడవి పూల విత్తనాలు మాత్రమే. బోధకుడు ఒక్క మాట మాత్రమే అన్నాడు: "ఇప్పుడు మీరు చూసే దాని ఆధారంగా ఈ విత్తనాలను తీర్పు చేయవద్దు. వాటిని నాటండి, మీరు చూడలేని దానిని నమ్మండి."

ఆమె వాటిని మరిచిపోయింది. ఆ ప్యాకెట్ కొన్ని వారాలు డ్రాయర్‌లో అలాగే పడి ఉంది. కొన్ని నెలల తరువాత, ఒక తుఫాను ఆమె తోటలో నిర్లక్ష్యంగా ఉన్న ఒక మూలను చెదరగొట్టినప్పుడు, ఆమె ఆ మరిచిపోయిన విత్తనాలను దాదాపు అలక్ష్యంగా చల్లింది. చాలా కాలం ఏమీ జరుగనట్టు అనిపించింది. తరువాత, నెమ్మదిగా పచ్చని మొగ్గలు కనిపించాయి. చివరికి, ఒకప్పుడు ఖాళీగా ఉన్న ఆ ప్రదేశం ఆమె తోటలో అత్యంత రంగురంగుల భాగంగా మారింది.

ఆమెను అత్యంత ఆశ్చర్యపరిచింది అందం కాదు, ఆ ప్రక్రియలో దాగి ఉన్న సహనం. ఏదైనా కనిపించే ముందే జీవం పనిచేస్తూనే ఉంది. మనము తక్షణ ఫలితాలను ఇష్టపడే ప్రపంచంలో జీవిస్తున్నాము. పని, సంబంధాలు, విశ్వాసం—ప్రతి దానిలో వెంటనే ఫలితం రావాలని ఆశిస్తున్నాము. ఏదీ త్వరగా కనిపించకపోతే, ఏమీ జరుగడం లేదని

అనుకుంటాము. అయితే నిజమైన ఎదుగుదల—మనుష్యమైనదైనా, ఆత్మీయమైనదైనా—ఈ అసహనానికి లోబడదు.

అదే విషయం ఈరోజు వాక్యాలు మనతో మాట్లాడుతున్నాయి. అవి మనకు కనిపించని దానిని నమ్మమని, నెమ్మదిగా జరుగుతున్న దానిని గుర్తించమని, పైకి ఏమీ కనిపించకపోయినా దేవుడు ఇంకా పనిచేస్తున్నాడని విశ్వసించమని ఆహ్వానిస్తున్నాయి. అందుకే మన అవసరాలు, మన అపజయాలతో ఆయనవైపు తిరిగి, మనలో ఆయన నిశ్శబ్దంగా చేసే పనిని ఎన్నిసార్లు గమనించలేకపోతున్నామో అంగీకరిద్దాం.

హోమిలీ

ఒక వ్యక్తి తన కొత్త ఇంటి వెనుక ఉన్న నిర్లక్ష్యమైన తోటను వారసత్వంగా పొందిన కథను చెప్పాడు. అది ఒకప్పుడు అందంగా ఉండేది, కానీ ఇప్పుడు ముల్లుగడ్డి పెరిగిపోయింది; కొన్ని చోట్ల నేల గట్టిగా ఉంది, మరికొన్ని చోట్ల రాళ్లతో నిండి ఉంది, ముల్లులతో కప్పబడి ఉంది. అతను ఒక్కసారిగా అన్నీ శుభ్రం చేయాలని అనుకున్నాడు, కానీ అది అతనికి చాలా భారంగా అనిపించింది. అందుకే అతను ఒక చిన్న భాగంతో ప్రారంభించాడు. నేలను మెత్తగా చేసి, రాళ్లను తీసి, ముల్లుగడ్డిని తీసి, కొన్ని విత్తనాలు నాటాడు. కొన్ని వారాలు ఏమీ జరుగనట్టు అనిపించింది. తరువాత ఒక ఉదయం చిన్న పచ్చని మొగ్గలు కనిపించాయి. ఆ చిన్న మూల మారడం ప్రారంభించింది. తరువాత నెమ్మదిగా మొత్తం తోట మారింది.

ఆ కథ ఈరోజు యేసు చెప్పే సందేశానికి చాలా దగ్గరగా ఉంది.

ఈరోజు మూడు పఠనాలు కూడా ఎదుగుదల గురించి

మాట్లాడుతున్నాయి—కానీ అది త్వరగా, బయటికి కనిపించే, కొలిచే ఎదుగుదల కాదు. యెషయా దేవుని వాక్యాన్ని భూమిపై మెల్లగా పడే వాన, మంచుతో పోలుస్తాడు—అవి కనిపించకపోయినా భూమిని సస్యశ్యామలం చేస్తాయి. సెంట్ పాల్ చెబుతాడు, సర్వసృష్టి "ప్రసవ వేదనలతో నిట్టూరుస్తోంది," ఇంకా పూర్తిగా కనిపించని దాని కోసం ఎదురుచూస్తోంది. యేసు ఒక విత్తనాలు చల్లే వాడి దృశ్యాన్ని ఇస్తాడు—అతను ఉదారంగా, కొన్నిసార్లు ఆలోచనలేకుండా కూడా, అన్ని రకాల నేలపై విత్తనాలు చల్లుతాడు.

మొదటి చూపులో ఇది చాలా సమర్థవంతంగా అనిపించదు. చాలా విత్తనాలు వృథా అవుతున్నట్టే కనిపిస్తాయి: కొన్ని మార్గంపై పడతాయి, కొన్ని రాళ్ల నేలపై, కొన్ని ముల్లుల మధ్య. కొంత భాగమే ఫలిస్తుంది. కానీ యేసు వ్యవసాయ పద్ధతులను బోధించడం లేదు. ఆయన దేవుడు ఎలా పనిచేస్తాడో తెలియజేస్తున్నాడు.

దేవుడు ఇచ్చే ముందు లెక్కించడు. సంపూర్ణ పరిస్థితులు వచ్చే వరకు ఎదురు చూడడు. విత్తనం ప్రతి చోట చల్లబడుతుంది—ప్రతి జీవితం, ప్రతి హృదయం, ప్రతి పరిస్థితిలో. ఎందుకంటే దేవుడు విత్తనపు శక్తిని నమ్ముతాడు.

ఇది మన జీవితాలను అర్థం చేసుకునే విధానాన్ని మార్చుతుంది. మనము అన్నింటినీ కొలవడానికి అలవాటు పడిపోయాం: విజయము-అపజయం, పురోగతి-ఫలితాలు. ఏమీ జరుగనట్టు కనిపించకపోతే, ఏమీ జరగడం లేదని అనుకుంటాము. కానీ విత్తనం యొక్క దృశ్యం మనకు వేరే విషయం చెబుతుంది. జీవితంలో అత్యంత ముఖ్యమైన ఎదుగుదలలో చాలా భాగం దాగి ఉంటుంది. కిటికీ పక్కన విత్తనాలను

చూసే చిన్నపిల్లలాగే, చాలా కాలం ఏమీ కనిపించకపోవచ్చు. కానీ లోపల, కనిపించని లోతుల్లో, ఏదో ఇప్పటికే పనిచేస్తోంది.

దీనిని వివరించే ఒక కథ ఉంది—బాంబూ చెట్టు గురించి. నాటిన తరువాత, కొన్ని సంవత్సరాల పాటు ఏమీ కనిపించదు. నీరు పోస్తారు, జాగ్రత్తగా చూసుకుంటారు—అయినా ఏమీ కనిపించదు. కానీ ఒక్కసారిగా, కొద్దికాలంలో అది వేగంగా పెరుగుతుంది. అయితే నిజమైన ఎదుగుదల అంతా నేల క్రింద జరుగుతూనే ఉంటుంది—వేర్లు వ్యాపించి, బలమైన పునాది ఏర్పడుతుంది.

విశ్వాసం కూడా చాలా సార్లు అలా ఉంటుంది. ఎండిపోయినట్టు అనిపించే ప్రార్థన. ఫలితం లేనట్టు కనిపించే ప్రయత్నాలు. త్వరగా మెరుగుపడని సంబంధాలు. ఇవన్నీ నిర్జనమైన నేలలా అనిపించవచ్చు. అయినా సువార్త చెబుతుంది: త్వరగా తీర్పు చేయవద్దు. విత్తనం జీవించి ఉంది.

కానీ యేసు చాలా వాస్తవికంగా కూడా మాట్లాడుతున్నాడు. ప్రతి నేల విత్తనాన్ని ఒకే విధంగా స్వీకరించదు. మనము నిజాయితీగా చూసుకుంటే, ఆ నాలుగు రకాల నేల మనలోనే ఉన్నాయని గుర్తిస్తాము.

కొన్ని సార్లు మనము మార్గంలా ఉంటాము—నిత్యజీవితపు అలవాట్లు లేదా నిరాశ వల్ల గట్టిపడిన హృదయం. వాక్యం మనను తాకుతుంది, కానీ లోతుగా ప్రవేశించదు.

కొన్ని సార్లు రాళ్ల నేలలా ఉంటాము—ఉత్సాహంగా వెంటనే స్పందిస్తాము, కానీ లోతైన వేర్లు ఉండవు. కష్టాలు వచ్చినప్పుడు విశ్వాసం తగ్గిపోతుంది.

కొన్ని సార్లు ముల్లుల నేలలా ఉంటాము—మంచి విషయాలు ప్రారంభమవుతాయి, కానీ ఆందోళనలు, దృష్టి చెదరింపులు, ఆశలు వాటిని మెల్లగా నొక్కివేస్తాయి. చెడు విషయాలు కావు—కానీ చాలా ఎక్కువ విషయాలు.

మరియు కొన్ని సార్లు—మనము అనుకున్నదానికంటే ఎక్కువ సార్లు—మంచి నేలగా ఉంటాము. వాక్యం నిశ్శబ్దంగా వేర్లు వేస్తుంది మరియు మనలను మారుస్తుంది: సహనంలో, క్షమలో, ఎవరూ గమనించని చిన్న ప్రేమ కార్యాల్లో.

కాబట్టి ప్రశ్న ఇది కాదు: “నేను మంచి నేలనా, చెడు నేలనా?” నిజమైన ప్రశ్న: “ప్రస్తుతం నా జీవితపు నేలలో ఏమి జరుగుతోంది?”

ఎందుకంటే నేల మారగలదు.

గట్టిపడిన మార్గం మృదువుగా చేయవచ్చు. రాళ్ల నేలను లోతుగా చేయవచ్చు. ముల్లులను తొలగించవచ్చు. ఆ తోటలో ఉన్న మనిషిలా, మనము ఒకేసారి అన్నీ సరిచేయాల్సిన అవసరం లేదు. దేవునికి ఇచ్చిన చిన్న స్థలం కూడా ఏదో ప్రారంభానికి సరిపోతుంది.

ఇంకొక చిన్న కథ ఉంది. ఒక సబ్బు తయారీదారు ఒక పూజారితో ఇలా అన్నాడు: “క్రైస్తవ ధర్మం శతాబ్దాలుగా ఉంది, కానీ ప్రపంచాన్ని చూడండి—ఇంకా చాలా చెడు ఉంది.” పూజారి ఏమీ చెప్పలేదు, కానీ వీధిలో ఆడుకుంటున్న ఒక మురికిగా ఉన్న బాలుడిని చూపించి ఇలా అన్నాడు: “సబ్బు కూడా ఉంది, కానీ అది ఉపయోగిస్తేనే పనిచేస్తుంది.” తరువాత ఆయన చేర్చాడు, “విశ్వాసం కూడా అలాగే.”

విత్తనం స్వీకరించబడాలి.

ఇది మనలను ఇంకొక లోతైన విషయానికి తీసుకెళ్తుంది. ఈ ఉపమానం కేవలం నేల గురించి మాత్రమే కాదు. ఒక అర్థంలో, మనమే విత్తనం—మరియు విత్తనాలు చల్లేవాళ్లము కూడా.

మనమే విత్తనం: మన ప్రతి జీవితం ఈ లోకంలో దేవుడు నాటిన ఒక విత్తనం—పెరిగి ఫలించడానికి. చాలా సార్లు మనము ఆ ఫలితాన్ని చూడము. కానీ కాలక్రమంలో—కొన్నిసార్లు వెనక్కి చూసినప్పుడు మాత్రమే—ఏదో పెరిగిందని గ్రహిస్తాము: మన స్వభావంలో, మన సంబంధాల్లో, మన నిశ్శబ్ద విశ్వాసంలో.

మరియు మనమే విత్తనాలు చల్లేవాళ్లము కూడా. ప్రతి రోజు, మన మాటల ద్వారా, మన చర్యల ద్వారా, మనం ఇతరులను ఎలా ప్రవర్తిస్తామో దాని ద్వారా విత్తనాలు చల్లుతున్నాము. తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలలో విత్తనాలు నాటుతారు. స్నేహితులు ఒకరిపై ఒకరు విత్తనాలు చల్లుతారు. ఒక చిన్న మాట, ఒక సంకేతం, ఒక శాస్త్ర వాక్యం—ఇవి ఎవరైనా జీవితంలో వేర్లు వేయవచ్చు, మనం ఎప్పుడూ చూడకపోయినా.

ఒక సాదాసీదా ఉదాహరణ: ప్రతి రాత్రి కుటుంబం కలిసి ఒక చిన్న శాస్త్ర వాక్యాన్ని చదివే కుటుంబం. ఏ గొప్పదనం కనిపించదు. కానీ కాలక్రమంలో, ఆ ఇంటిని ఒక వేరైన ఆత్మ ఆకారమిస్తుంది—మరింత సహనం, మరింత అర్థం చేసుకోవడం, మరింత క్షమ. విత్తనం చిన్నదే, కానీ నిజమైనది.

ఇక్కడే ఆశ స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

ఎందుకంటే మనము తరచుగా నిరుత్సాహపడుతుంటాము. ప్రపంచాన్ని చూసినా, మన జీవితాన్ని చూసినా, ఫలాల కంటే ముల్లులు ఎక్కువగా

కనిపిస్తాయి. సెంట్ పాల్ ఈ భావాన్ని బాగా అర్థం చేసుకున్నాడు: సృష్టి మొత్తం "నిట్టూరుస్తోంది." జీవితం ఇంకా పూర్తికాలేదు. విశ్వాసం బలహీనంగా అనిపించవచ్చు.

కానీ పాల్ నిరాశతో ముగించడు. అతను చెబుతున్నాడు—ఇది ప్రసవ వేదనలాంటిది—ఏదో కొత్తది పుట్టుకొస్తోంది.

యేసు కూడా తన ఉపమానాన్ని విఫలమైన విత్తనాలతో ముగించడు. ఆయన పంటతో ముగిస్తాడు: ముప్పది రెట్లు, అరవై రెట్లు, వంద రెట్లు. అదే దేవుని విధానం. అన్నీ ఫలించవు—కానీ ఫలించే దాని ఫలితం మన అంచనాలకు మించినది.

అందుకే ఈరోజు ఆహ్వానం సులభమైనదే—కానీ సులభం కాదు:

విత్తనాన్ని నమ్మడం,

నేలలో స్థలం కల్పించడం,

మరియు విత్తనాలు చల్లడం కొనసాగించడం.

ఫలితాలు కనిపించకపోయినా.

ఎదుగుదల నెమ్మదిగా ఉన్నప్పటికీ.

చాలా కోల్పోయినట్టు అనిపించినప్పటికీ.

ఎందుకంటే చివరికి శక్తి మనలో లేదు—దేవుడు ఇస్తున్న వాక్యంలో ఉంది. అది ఉదారంగా, నిరంతరం, లెక్కించకుండా ఇస్తూనే ఉంటుంది.

చివరగా ఇంకొక కథ.

ఒక ఉపాధ్యాయుడు ప్రతి విద్యార్థికి ఒక విత్తనం ఇచ్చి, దాన్ని ఒక కప్పులో నాటి, ఒక వారానికీ తిరిగి తీసుకురమ్మన్నాడు. ఒక బాలుడు

ఖాళీ కుండతో వచ్చాడు, సిగ్గుపడుతూ. “నేను ప్రతి రోజు నీరు పోశాను,” అన్నాడు, “కానీ ఏమీ పెరగలేదు.” ఉపాధ్యాయుడు నవ్వుతూ చెప్పాడు: “నిజాయితీగా ఉన్నది నువ్వే. నేను మీ అందరికీ మరిగించిన విత్తనాలు ఇచ్చాను—అవి ఎప్పటికీ పెరగవు.” మిగతావారు విజయవంతంగా కనిపించడానికి కొత్త విత్తనాలు పెట్టుకున్నారు.

ఆ తరువాత ఉపాధ్యాయుడు అన్నాడు: “ఎదుగుదలను నకిలీ చేయలేము. కానీ నిజమైన జీవం ఉన్న చోట, అది దాగి ఉన్నప్పటికీ, సమయానికి బయటపడుతుంది.”

దేవుడు మన దగ్గర కనిపించే విజయాన్ని కోరడం లేదు. ఆయన మరింత నిజమైనదాన్ని కోరుతున్నాడు: తెరవెనుక మనసు, సహనం, మరియు విశ్వాసపాత్రత.

ఎందుకంటే ఆయన వాక్యం—భూమిపై పడే వానలాగే, నేలలో ఉన్న విత్తనంలాగే—ఖాళీగా తిరిగి రాదు.

మనకు ఇంకా కనిపించని విధాలుగా కూడా, అది ఇప్పటికే జీవాన్ని పుట్టిస్తోంది. ఆమేన్.

Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla, Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah.